

Въ същото време отишли български пратеници въ Цариградъ да искатъ обичайно то даване. Византийскій царь нерачилъ да плати даването, и, освѣнъ това, казалъ та били пратеници ти, и попържалъ дору и самий българскій царь. Слѣдъ това Никифоръ тутакси излѣзълъ съ войска и захваналъ българекити крайнини около Доспатъ (966 г.). Нъ видѣлъ, че не ште да може лесно да приземе Българша, та се върналъ въ Цариградъ, и пратилъ въ Киевъ нѣкого си Калокира да вика рускій кнезь Светослава да му помогне да приземе Българша. *) Калокиръ не работилъ върно въ Киевъ; той тайно се сговорилъ съ Светослава, да приземе Светославъ Българша и да га държи за себе си, а на Калокира да помогне да стане византийскій царь, и му обрѣклъ голѣмо имане. Светославъ събралъ войска, нагласилъ корабие и трѣгналъ за-въ Българша (967 г.). Той ималъ само 10 тисешти души войска. Светославъ стигналъ въ гърло то на Дунавъ тъ, и се запрѣлъ до брѣгъ тъ. Българети му излѣзли насрешта съ 30,000 души войска и се ударили, нъ не могли да му надвиатъ, та се оттѣглили и се затворили въ Дрѣстъ. Това нечакано оттеглование наскърбило много царь Петра, та му припаднало, и не можилъ да живѣе много.

Светославъ за малко време призелъ сѣверната край-дунавска часть на Българша, и влѣзълъ въ Дрѣстъ. Слѣдъ това призелъ много градове и твърдини по Дунавъ тъ, и сѣдналъ да владѣе въ Малкый Прѣславъ. **) Светославъ се наградилъ много имане; а Никифоръ се зарадовалъ на първата му работа въ Българша, и му пратилъ оште дарове.

Послѣ Никифоръ видѣлъ, че Светославъ не работи за византийцити, и не си сѣди на думата, та отеднажъ и той си промѣнилъ политика та. Никифоръ проводилъ пратеници до царь Петра и направилъ съязъ между грѣци и българе, и за здравина два та царя си дали заложници ѳединъ на другъ: Никифоръ зель Петровити синове Бориса и Романа, а далъ дѣцата на покойний Романа, Василша и Константина, и се сговорили да си помагатъ срешта руси ти.

Зима та на 967 год. Светославъ прѣкаралъ на Дунавъ тъ, въ Малкый Прѣславъ. На другата година той пакъ отишълъ

*) Казоватъ Никифоръ, пратилъ на рускій кнезь 1,500 литри злате (около 100,000 лири), и му се обрѣклъ, че ште му даде оште, кога се свърши война та.

**) Види се да е сегашний Русчукъ.